

Република Србија
ОСНОВНИ СУД У ВЕЛИКОЈ ПЛАНИ
К.138/23
01.10.2026. године
ВЕЛИКА ПЛАНА

ИНФОРМАТИЧАРУ ОВОГ СУДА

Налаже Вам се да Марковић Данку из Велике Плана улица Булевар
Деспота Стефана број 46 истакнете жалбу Пантић Бранислава од
16.09.2026.године, преко интернет странице.

Прилог: жалба

HITNO

Zbog približavanja apsolutne zastarelosti za delo od 20.12.2022. godine

VIŠEM SUDU U SMEDEREVU

preko Osnovnog suda u Velikoj Plani

Predmet: K.br. 138/23

Privatni tužilac – žalilac: Branislav Pantić iz Lozovika

Okrivljeni: Danko Marković iz Velike Plane

ŽALBA

protiv presude Osnovnog suda u Velikoj Plani K.br. 138/23 od 07.09.2026. godine

Blagovremeno izjavljujem žalbu protiv presude Osnovnog suda u Velikoj Plani K.br. 138/23 od 07.09.2026. godine, u delu kojim je okrivljeni Danko Marković oslobođen od optužbe za dva krivična dela uvrede iz člana 170 stav 1 Krivičnog zakonika, kao i u delu odluke o troškovima postupka koji je posledica takve odluke.

Ne pobijam deo presude kojim je prema meni odbijena optužba za krivično delo iz člana 138 stav 1 KZ, niti odluku da troškovi tog dela postupka padaju na teret budžetskih sredstava suda.

Presudu u pobijanom delu osporavam zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 438 stav 2 tačka 2 ZKP, povrede krivičnog zakona iz člana 439 ZKP, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja iz člana 440 ZKP i odluke o troškovima postupka iz člana 441 stav 4 ZKP.

**I. IZREKA PRESUDE NIJE U SAGLASNOSTI SA PRAVNIM RAZLOZIMA IZ
OBRAZLOŽENJA**

Prvostepeni sud je Danka Markovića za oba krivična dela oslobodio od optužbe na osnovu člana 423 stav 1 tačka 2 ZKP, dakle po osnovu da nije dokazano da je optuženi učinio delo.

Međutim, iz obrazloženja presude ne proizlazi da sud smatra da Danko Marković nije izgovorio odnosno napisao inkriminisane reči.

Za prvi događaj sud razmatra njegov odgovor: „Jesi i to klasičan.“ Za drugi događaj sud razmatra sadržinu njegovog pisanog podneska od 08.03.2024. godine i konkretne izraze navedene u privatnoj tužbi.

Razlozi kojima sud opravdava oslobađanje u suštini se svode na zaključak da su izjave date u kontekstu odbrane prava odnosno opravdanih interesa i bez namere omalovažavanja. To su upravo uslovi koji se ispituju po članu 170 stav 4 KZ.

Međutim, član 423 ZKP razlikuje situaciju kada delo po zakonu nije krivično delo – tačka 1 – od situacije kada nije dokazano da ga je okrivljeni učinio – tačka 2.

Ovo nije samo teorijska razlika. Vrhovni kasacioni sud je u presudi Kzz 528/2019. od 30.05.2019. godine, kada je našao da su ispunjeni uslovi člana 170 stav 4 KZ, preinačio nižestepene presude i okrivljenog oslobodio upravo na osnovu člana 423 tačka 1 ZKP. Isto pravno rešenje primenjeno je i u predmetu Kzz 594/2022 od 14.06.2022. godine.

Zbog toga ostaje nejasno šta je prvostepeni sud u ovom predmetu zapravo zaključio: da radnje nisu dokazane ili da jesu učinjene, ali da zbog člana 170 stav 4 KZ ne predstavljaju krivično delo. Takva nejasnoća je značajna za ispitivanje pravilnosti i zakonitosti presude.

II. ZA ČLAN 170 STAV 4 KZ MORAJU POSTOJATI DVA ODVOJENA, KUMULATIVNA USLOVA

Član 170 stav 4 KZ ne znači da svaka uvredljiva izjava data u sudskom postupku automatski prestaje da bude krivično delo.

Vrhovni kasacioni sud je u predmetima Kzz 528/2019 i Kzz 594/2022 izričito naveo da moraju istovremeno postojati objektivni uslov – da je izjava data radi odbrane prava, zaštite opravdanog interesa ili u drugom zakonom predviđenom okviru – i subjektivni uslov – da iz načina izražavanja ili drugih okolnosti proizlazi da nije postojala namera omalovažavanja.

Prvostepeni sud, po mišljenju žalioaca, nije zasebno i konkretno utvrdio oba uslova za svaku spornu izjavu. Iz činjenice da je Danko Marković nastupao u sudskom postupku ne može se sama po sebi izvesti i zaključak da nije imao nameru omalovažavanja. To su dve različite činjenice koje se moraju posebno oceniti.

III. SAMA ČINJENICA DA SU REČI IZGOVORENE PRED SUDOM NE ISKLJUČUJE UVREDU

Ovo je posebno značajno jer se prvostepena presuda u velikoj meri oslanja na „kontekst sudskog postupka“.

Vrhovni sud je u predmetu Kzz 842/2024 od 10.09.2024. godine potvrdio osuđujuće presude za krivično delo uvrede za reči izgovorene upravo pred sudom. Okrivljeni se branio da je sporne reči izgovorio radi zaštite svojih prava i opravdanih interesa, ali Vrhovni sud takav argument nije prihvatio. U istoj odluci naglašeno je i da posebna namera omalovažavanja nije zakonsko obeležje osnovnog oblika uvrede iz člana 170 stav 1 KZ.

Slično tome, u predmetu Kzz 1119/2020 od 06.10.2020. godine potvrđena je osuđujuća presuda za uvredu učinjenu u zgradi suda tokom parničnog postupka, pri čemu je Vrhovni kasacioni sud ponovo naglasio da namera omalovažavanja nije obeležje osnovnog dela iz člana 170 stav 1 KZ.

Dakle, odlučno pitanje nije gde je izjava data, već zašto je data, kakav je njen sadržaj i da li su stvarno ispunjena oba uslova iz člana 170 stav 4 KZ.

IV. DOGAĐAJ OD 20.12.2022. GODINE – POGREŠNA OCENA KOMUNIKACIJE

Iz same presude proizlazi da se Branislav Pantić Danku Markoviću obratio sa „ti“, a da je Danko Marković zahtevao da mu se Branislav Pantić obraća sa „Vi“.

Nakon toga, kada je Branislav Pantić ukazao da ga je Danko Marković ranije nazvao prevarantom, Danko Marković odgovara: „Jesi i to klasičan.“ Dakle, ne radi se o tome da je Branislav Pantić zahtevao obraćanje sa „Vi“, već upravo obrnuto.

Prvostepeni sud ovoj prethodnoj komunikaciji daje znatan značaj, ali ne odgovara na ključnu stvar: koje je pravo ili opravdani interes Danko Marković branio time što je Branislava Pantića označio kao „klasičnog prevaranta“?

Čak i ako se obraćanje sa „ti“ smatra nepristojnim ili provokativnim, iz toga ne sledi da je odgovor kojim se druga osoba označava kao „klasičan prevarant“ postao potreban način zaštite prava.

U predmetu Kzz 842/2024 Vrhovni sud je upravo pokazao da oštra ili konfliktna komunikacija pred sudom ne daje automatski osnov za primenu člana 170 stav 4 KZ.

V. PRAKSA KZZ 625/2022 NE OPRAVDAVA AUTOMATSKU PRIMENU ČLANA 170 STAV 4 KZ – NAPROTIV, POKAZUJE ŠTA JE SUD MORAO DA UTVRDI

Važno je pomenuti i odluku koja na prvi pogled može izgledati povoljna za odbranu.

U predmetu Kzz 625/2022 od 23.06.2022. godine Vrhovni kasacioni sud jeste oslobodio okrivljenog za izrazito uvredljivu izjavu datu tokom parničnog ročišta. Ali nije ga oslobodio samo zato što je izjava data u sudnici.

Sud je posebno utvrdio da je konkretna izjava bila neposredno povezana sa predmetom parnice, da je data u odbrani prava i zaštiti opravdanog interesa i da, imajući u vidu konkretne okolnosti, nije postojala namera omalovažavanja. Tek nakon takvog utvrđenja primenjen je član 170 stav 4 KZ i član 423 tačka 1 ZKP.

U mom predmetu upravo takva konkretna analiza nedostaje. Nije dovoljno konstatovati da su između stranaka postojali sporovi i „naboj“. Potrebno je pokazati funkcionalnu vezu između konkretne uvredljive formulacije i konkretnog prava koje se branilo.

VI. NAKNADNI POSTUPAK PROTIV BRANISLAVA PANTIĆA NE MOŽE RETROAKTIVNO OPRAVDATI RANIJU UVREDU

Presuda razmatra i događaje koji su usledili nakon Dankovih reči „jesi i to klasičan“, uključujući kasniji postupak protiv Branislava Pantića za ugrožavanje sigurnosti.

Međutim, kasniji događaj ne može retroaktivno odrediti značenje i svrhu Dankove već prethodno izgovorene izjave.

Još važnije, taj postupak protiv Branislava Pantića nikada nije završen meritornom odlukom kojom bi bilo utvrđeno da je Branislav Pantić izvršio krivično delo.

OJT je 04.05.2026. godine odustao od gonjenja, a Danko Marković i njegov punomoćnik, iako im je omogućeno da preuzmu odnosno nastave gonjenje, to nisu blagovremeno učinili, zbog čega je optužba odbijena.

Prema tome, taj postupak ne dokazuje da su Dankove ranije tvrdnje bile neistinite, ali isto tako ni na koji način ne predstavlja sudsku potvrdu da su bile istinite. Stoga se postupak koji je završen bez meritorne odluke ne može koristiti kao činjenična potvrda da je Danko Marković imao opravdan osnov da Branislava Pantića naziva „prevarantom“.

VII. DRUGA UVREDA – PISANI PODNESAK OD 08.03.2024. GODINE ZAHTEVAO JE POSEBNU ANALIZU

Ovaj deo presude smatram naročito problematičnim.

Ovde se ne radi o trenutnoj reakciji u sudnici. Radi se o pisanom podnesku, koji je okrivljeni imao mogućnost da sastavi, pročita i promisli pre dostavljanja sudu.

U njemu je za Branislava Pantića, između ostalog, napisao: „U početku je i sam Pantić, da kažem bio normalan“; „Šta nije u redu sa ovim čovekom?“; govorio o navodnom „stepenu devijantnosti ponašanja“ čoveka koji je u penziji i ima skoro 70 godina, i ponovo ga označio kao „prevaranta“.

Sud je bio dužan da za svaku od tih formulacija objasni zašto je bila potrebna radi zaštite konkretnog prava, kakvu je vezu imala sa predmetom spora i zbog čega način izražavanja pokazuje odsustvo namere omalovažavanja.

Praksa iz predmeta Kzz 528/2019 i Kzz 594/2022 upravo zahteva kumulativno postojanje oba navedena uslova, a ne samo konstataciju da je izjava data u okviru nekog spora.

VIII. RAZLIKA IZMEĐU PRAVNOG ARGUMENTA I LIČNE KVALIFIKACIJE

Okrivljeni je mogao da napiše da su tvrdnje Branislava Pantića neistinite, nedokazane, pravno neosnovane ili protivne dokazima. To bi predstavljalo osporavanje njegovih navoda.

Međutim, tvrdnje da je neko ranije „bio normalan“, pitanje „šta nije u redu sa ovim čovekom“ i kvalifikacija o „devijantnosti ponašanja“ nisu usmerene samo na argumente privatnog tužioca, nego direktno na njegovu ličnost.

Zbog toga je prvostepeni sud morao mnogo preciznije da objasni kako upravo te lične formulacije predstavljaju dozvoljenu odbranu prava. Opšti poziv na „kontekst“ nije dovoljan za primenu izuzetka iz člana 170 stav 4 KZ.

IX. POSEBNA NAMERA OMALOVAŽAVANJA NIJE ELEMENT OSNOVNOG DELA UVREDE

Ukoliko je prvostepeni sud oslobađajuću odluku po članu 423 tačka 2 ZKP zasnovao na tome da nije dokazana „namera omalovažavanja“, takav zaključak zahteva dodatnu pravnu proveru.

Vrhovni sud je u predmetu Kzz 842/2024 izričito naveo da namera omalovažavanja nije zakonsko obeležje krivičnog dela uvrede iz člana 170 stav 1 KZ. Ona je relevantna kada se ispituje mogućnost primene izuzetka iz člana 170 stav 4 KZ.

Isti pravni stav izričito je zauzet i u predmetu Kzz 1119/2020 od 06.10.2020. godine.

Zato se moraju razdvojiti dva pitanja: da li su ostvarena obeležja uvrede iz člana 170 stav 1 KZ, i tek potom – da li su ispunjena oba posebna uslova za isključenje krivičnog dela po stavu 4. U pobijanoj presudi ta razlika nije dovoljno jasno izvedena.

X. POGREŠNO I NEPOTPUNO UTVRĐENO ČINJENIČNO STANJE

Sud je detaljno razmatrao istoriju sporova i odnosa među strankama, ali nije dovoljno utvrdio upravo one činjenice koje su odlučne za primenu člana 170 stav 4 KZ: koje se konkretno pravo štiti svakom spornom rečenicom, zašto je baš takav način izražavanja bio potreban za njegovu zaštitu i koje konkretne okolnosti isključuju nameru omalovažavanja.

Bez tih činjenica nije moguće pouzdano zaključiti da su kumulativno ispunjeni uslovi koje Vrhovni kasacioni sud zahteva u predmetima Kzz 528/2019, Kzz 594/2022 i Kzz 625/2022.

XI. ODLUKA O TROŠKOVIMA

Odluka da privatni tužilac naknadi troškove Danku Markoviću neposredno zavisi od ishoda postupka po privatnoj tužbi. Ukoliko Viši sud pobijani oslobađajući deo presude ukine ili preinači, mora se preispitati i odluka o troškovima.

Pored toga, postupak je obuhvatao dva spojena procesna odnosa – privatnu tužbu Branislava Pantića protiv Danka Markovića i postupak u kojem je Branislav Pantić bio okrivljeni. Zato privatnom tužiocu ne mogu bez razgraničenja biti stavljeni na teret troškovi radnji Dankovog advokata koje su se odnosile na deo postupka protiv Branislava Pantića.

Posebno ukazujem na odluku Vrhovnog suda Kzz 520/2023 od 31.05.2023. godine. U tom predmetu Vrhovni sud je preinačio odluku o troškovima i odredio da oni padaju na teret budžetskih sredstava suda kada je apsolutna zastarelost nastupila usled odugovlačenja koje se nije moglo pripisati privatnom tužiocu.

Ovo je posebno značajno imajući u vidu neposredno približavanje apsolutne zastarelosti za događaj od 20.12.2022. godine.

XII. POTREBA ZA HITNIM POSTUPANJEM

Za prvo delo od 20.12.2022. godine približava se apsolutna zastarelost krivičnog gonjenja.

Privatni tužilac nije doprinosa odugovlačenju postupka, već je tokom postupka više puta zahtevao njegovo okončanje. Zbog toga predlažem da Viši sud predmet uzme u hitno postupanje.

Istovremeno, druga uvreda iz pisanog podneska od 08.03.2024. godine predstavlja zaseban kasniji događaj, pa eventualna zastarelost prvog dela ne može automatski rešiti i drugi deo optužbe.

XIII. PREDLOG

Imajući u vidu sve navedeno, predlažem da Viši sud u Smederevu usvoji ovu žalbu i pobijanu presudu u delu kojim je Danko Marković oslobođen od optužbe za dva krivična dela uvrede, kao i u delu odluke o troškovima:

prvenstveno PREINAČI, ukoliko nađe da stanje spisa omogućava pravilno meritorno odlučivanje;

ukoliko je radi pravilnog utvrđivanja činjenica potrebno neposredno izvođenje ili ponavljanje dokaza, da zbog približavanja apsolutne zastarelosti i dužine trajanja postupka održi pretres pred drugostepenim sudom u smislu člana 449 ZKP i nakon pretresa meritorno odluči;

krajnje podredno, da pobijanu presudu u navedenom delu UKINE i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje, uz obavezu da se za svaku pojedinačnu izjavu posebno utvrde objektivni i subjektivni uslovi člana 170 stav 4 KZ.

Predlažem HITNO postupanje zbog približavanja apsolutne zastarelosti za događaj od 20.12.2022. godine.

Takođe predlažem da me Viši sud, ukoliko oceni da bi moje prisustvo bilo korisno za razjašnjenje stvari, obavesti o sednici drugostepenog veća, odnosno da me pozove ako odluči da održi pretres pred drugostepenim sudom. U skraćenom postupku član 511 ZKP predviđa obaveštavanje stranaka u ostalim slučajevima kada predsednik veća ili veće smatra da bi njihovo prisustvo bilo korisno za razjašnjenje stvari.

U Lozoviku, 15.09.2026. godine

PRIVATNI TUŽILAC – ŽALILAC

Branislav Pantić

16-09-2026

Председник и судија
... ..

Примљено непосредно-поштом (обично препоручено)
16-09-2026 20 год. у 2 примерки

са прилога и рубрика

Предато поштом препоручено дана 20 го.

Писмено таксирано на 28 динара, недостај такс

дин. писмено примљено бр

Примљене вредности (новац и сл.)

... ..